

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Запорізькій області
Слідчий відділ

вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Запоріжжя

«25» березня 2026 року

Слідчий 3-го відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Запорізькій області лейтенант юстиції Симонік Денис Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження №2202208000000113 від 01.04.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Шевчика Андрія Володимировича, 17.06.1973 року народження, уродженця м. Красноярськ-26, громадянина України, освіта вища, одруженого, зареєстрованого за адресою: Запорізька область, м. Енергодар, вул. Воїнів - Інтернаціоналістів, буд.28, кв. 33, який не є собою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України раніше засудженого:

- 19.02.2024 Ленінським районним судом м. Запоріжжя за ч. 2 ст. 28 ч. 4 ст. 111⁻¹, ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України до 15 років позбавлення волі, з конфіскацією всього належного йому майна, з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в органах влади, установах, підприємствах та організаціях

незалежно від форми власності строком на 15 років;

- 02.06.2025 Дніпровським районним судом м. Запоріжжя ч. 3 ст. 28 ч. 6 ст. 111¹ КК України до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в органах влади, установах, підприємствах та організаціях усіх форм власності строком на 10 років.

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України – інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб (в редакції на момент вчинення злочину).

Зміст підозри:

Громадянин України Шевчик А.В., у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21.03.2022 діючи умисно, усвідомлюючи фактичні обставини, що свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту, діючи в умовах такого конфлікту і в безпосередньому зв'язку з ним, в порушення законів та звичаїв війни, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки таких дій та бажаючи їх настання, з власних корисливих та ідеологічних мотивів, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Енергодар Запорізької області, за попередньою змовою групою осіб з Лакотою С.В., іншими невстановленими під час досудового розслідування особами з числа громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України та представників зс рф, за відсутності згоди власників, усвідомлюючи захищений статус майна, для подальшого приватного та особистого його використання, без військової необхідності, незаконно привласнив без згоди власників майновий комплекс автозаправної станції «ZOG», розташований за адресою: Запорізька область, м. Енергодар, вул. Промислова, 9а, який на праві приватної власності належить ФОП «Серовська Вікторія Броніславівна», чим спричинив майнову шкоду зазначеному підприємцю, а також майно та паливо (бензин А-95, А-92, скраплений газ та дизельне паливо), загальним об'ємом 12 354 літри, яке зберігалось на вказаній автозаправній станції та належить ТОВ «Бізнес Фактор Компані», чим також спричинив майнову шкоду вказаному товариству.

Таким чином, Шевчик А.В. в порушення приписів ст. 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі - ЖК (IV) та ст. ст. 46, 53 Положень про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від

18.10.1907 (далі –Додаток до Гаазької конвенції (IV), вчинив протиправні дії, що виразились у розграбуванні цивільного населення.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Шевчик Андрій Володимирович, 17.06.1973 року народження.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації (далі-рф) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 33 ЖК (IV) пограбування забороняються.

Відповідно до ст. 46 Додатку до Гаазької конвенції (IV) сімейна гідність і права, життя фізичних осіб і приватна власність, а також релігійні переконання і обряди повинні поважатися. Приватна власність не підлягає конфіскації.

Статтею 53 Додатку до Гаазької конвенції (IV) передбачено, що окупаційна армія може заволодіти лише грошима, фондами та цінними паперами, які виключно є власністю держави, складами зброї, транспортними засобами, виробничими запасами та, загалом, всією рухомою власністю держави, що може бути використана для військових дій.

Відповідно до ст. 8(2)(b)(xvi) Римського статуту Міжнародного кримінального суду розграбування визнається воєнним злочином.

Згідно з наказом Міністерства розвитку громад та територій України № 376 від 28.02.2025 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ», Енергодарська міська територіальна громада є тимчасово окупованою Російською Федерацією з 04.03.2022.

Після окупації зазначених територій Запорізької області представниками збройних формувань рф узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження

тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності місцевих громад.

Встановлено, що громадянин України Шевчик А.В. у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 21.03.2022, з метою сприяння діяльності окупаційної влади, забезпечення її лояльного ставлення до себе та у подальшому заняття посади у незаконно створеному органі окупаційної влади, вступив у злочинну змову з Лакотою С.В., іншими громадянами України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, а також представниками збройних формувань рф, усвідомлюючи захищений статус майна, з метою подальшого приватного його використання, під приводом забезпечення паливом комунальні служби на тимчасово окупованій території м. Энергодар Запорізької області, вчинив наступні протиправні дії.

Так, у вечірній час, приблизно о 18 годині 26 хвилин, 20.03.2022 Шевчик А.В., за попередньою змовою групою осіб з Лакотою С.В., у супроводі невстановлених військовослужбовців зс рф озброєних вогнепальною зброєю, прибули на територію автозаправної станції «ZOG», розташованої за адресою: Запорізька область, м. Энергодар, вул. Промислова, 9а.

Далі, невстановлені військовослужбовці зс рф, діючи спільно з Шевчиком А.В., перебуваючи на вказаній АЗС зламали резервуари, злили все наявне паливо (бензин А-95, А-92, скраплений газ та дизельне паливо), загальним об'ємом 12 354 літри у заздальгідь пригнані з собою бензовози.

Далі, Шевчик А.В., за попередньою змовою з Лакотою С.В. та невстановленими військовослужбовцями зс рф, діючи на виконання спільного умислу, спрямованого на розграбування майна цивільного населення, з корисливих та ідеологічних мотивів, перебуваючи на території вказаної АЗС, взяв участь у наповненні резервуарів паливом, доставку якого забезпечили представники зс рф, чим здійснив незаконне привласнення будівель, обладнання та майна АЗС і забезпечив встановлення повного контролю над її діяльністю та майном для подальшого продажу палива на свою користь, тим самим позбавивши законних власників об'єктивної можливості користування, управління та розпорядження ним, спричинивши ФОП «Серовська Вікторія Броніславівна» та ТОВ «Бізнес Фактор Компані» майнову шкоду.

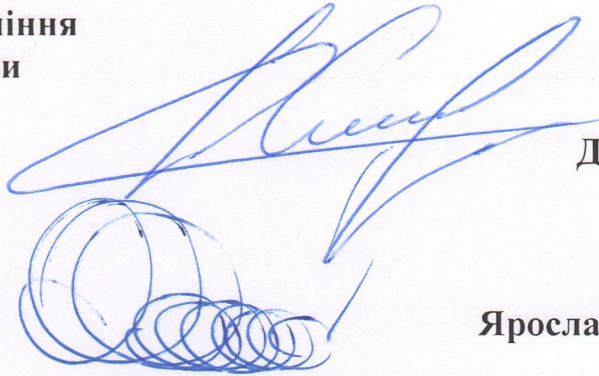
Після привласнення вказаної автозаправної станції, Шевчик А.В. за попередньою змовою групою осіб з Лакотою С.В., іншими громадянами України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, за підтримки невстановлених військовослужбовців зс рф, продовжив керувати привласненою автозаправною станцією «ZOG» та здійснював комерційну діяльність з продажу палива цивільному населенню м. Энергодар Запорізької області на свою користь.

Зазначені протиправні дії не були виправдані військовою необхідністю.

З огляду на викладене, Шевчик А.В. в порушення приписів ст. 33 ЖК (IV) та ст. ст. 46, 53 Додатку до Гаазької конвенції (IV), вчинив протиправні дії, що виразились у розграбуванні цивільного населення.

Таким чином, Шевчик А.В. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України – інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб (в редакції на момент вчинення злочину).

Слідчий 3-го відділення
слідчого відділу Управління
Служби безпеки України
в Запорізькій області
лейтенант юстиції

Денис СИМОНІК

«П О Г О Д Ж Е Н О»
Керівник Запорізької
обласної прокуратури

Ярослав МИХАЛЬЧУК

« 25 » березня 2026 року

Відповідно до ст. 277 КПК України до повідомлення про підозру додаються права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України
Стаття 42. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Кримінальний кодекс України

Стаття 28. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення, домовилися про спільне його вчинення.

Стаття 438. Порухення законів та звичаїв війни

1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій -

караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 202__ року.

Захисник:

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 202__ року.

Письмове повідомлення про підозру здійснив: